

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 71/2568

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองกลาง ศาลผู้รับความเห็น บริษัท ท. จำกัด (มหาชน) ที่ 1 กับพวกรวม 5 คน โจทก์ บริษัท ช. จำกัด (มหาชน) จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่โจทก์ทั้งห้ายื่นฟ้องบริษัท ช. จำกัด (มหาชน) จำเลย ว่า จำเลยทำสัญญาจ้างโจทก์ที่ 1 ถึงที่ 3 ให้ก่อสร้างงานติดตั้งท่อรวบรวมน้ำเสีย บ่อรับ – บ่อตันและงานอื่น ๆ และทำสัญญาซื้อวัสดุอุปกรณ์จากโจทก์ที่ 4 และที่ 5 ซึ่งงานก่อสร้างและวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวใช้สำหรับงานก่อสร้างตามสัญญาหลักงานก่อสร้างโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียธนบุรี สัญญาที่ 3 งานก่อสร้างระบบรวบรวมน้ำเสียพื้นที่ส่วนใต้ (เขตบางกอกน้อยและเขตบางกอกใหญ่) ระหว่างจำเลย ผู้รับจ้าง กับกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าจ้าง โดยโจทก์ทั้งห้าได้นำหนังสือคำประกันของธนาคารมาวางเป็นหลักประกัน ต่อมาจำเลยไม่ได้รับใบอนุญาตก่อสร้างจากกรมเจ้าท่าและไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างตามสัญญาได้ ทำให้โจทก์ทั้งห้าได้รับความเสียหาย ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินและชดเชยค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ทั้งห้า ให้จำเลยชำระค่าเช่าวัสดุอุปกรณ์ให้แก่โจทก์ที่ 2 และที่ 3 ห้ามจำเลยเรียกร้องให้ธนาคารชำระเงินตามหนังสือคำประกัน คืนต้นฉบับหนังสือคำประกันที่โจทก์ทั้งห้าวางไว้ กับให้จำเลยชำระค่าธรรมเนียมการออกหนังสือคำประกันให้แก่โจทก์ที่ 1 จำเลยให้การว่า ได้ส่งมอบพื้นที่การทำงานตามสัญญาแล้วจึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา ระหว่างพิจารณา ศาลแพ่งกรุงเทพใต้เห็นว่า คดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้เห็นว่า การจะวินิจฉัยประเด็นสำคัญแห่งคดีที่เป็นข้อพิพาทตามสัญญาทั้งห้าฉบับต้องอาศัยสัญญาหลักซึ่งเป็นสัญญาทางปกครอง จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลปกครองกลางเห็นว่า โจทก์ทั้งห้ากับจำเลยมีข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาระหว่างโจทก์ทั้งห้ากับจำเลย ซึ่งจำเลยมิได้กระทำในฐานะหน่วยงานทางปกครองหรือผู้กระทำการแทนรัฐ สัญญาทั้งห้าฉบับดังกล่าวจึงไม่ใช่สัญญาทางปกครอง แต่เป็นสัญญาทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อสัญญาจ้างก่อสร้างงานติดตั้งท่อรวบรวมน้ำเสีย บ่อรับ – บ่อตัน และงานอื่น ๆ ระหว่างจำเลยกับโจทก์ที่ 1 ถึงที่ 3 และสัญญาซื้อวัสดุอุปกรณ์ระหว่างจำเลยกับโจทก์ที่ 4 และที่ 5 ที่พิพาทกันในคดีนี้เป็นสัญญาระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน โดยกรุงเทพมหานครมิได้มอบหมายให้จำเลยเข้าเป็นคู่สัญญาแทน จึงไม่มีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐอันจะถือว่าเป็นสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ข้อพิพาทในคดีนี้จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงในคดีว่าจำเลยทำสัญญาพิพาททั้งห้าฉบับกับโจทก์ทั้งห้าเพื่อให้โจทก์ทั้งห้าก่อสร้างและส่งมอบวัสดุอุปกรณ์สำหรับการก่อสร้างในโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียธนบุรี ฯ ซึ่งเป็นการก่อสร้างตามสัญญาหลักงานก่อสร้างระหว่างจำเลย ผู้รับจ้าง กับกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าจ้างก็ตาม แต่ประเด็นแห่งคดีนี้เป็นการฟ้องให้ปฏิบัติตามสัญญาทั้งห้าฉบับ อันเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับ

สิทธิหน้าที่ตามสัญญาระหว่างโจทก์ทั้งห้ากับจำเลยซึ่งเป็นเอกชนเท่านั้น จึงมิใช่ข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่หรือความรับผิดชอบตามสัญญาจ้างก่อสร้างระหว่างจำเลยกับกรุงเทพมหานคร เมื่อสัญญาพิพาททั้งห้าฉบับระหว่างโจทก์ทั้งห้ากับจำเลยเป็นสัญญาทางแพ่งและเป็นสัญญาที่แยกเป็นเอกเทศมิใช่สัญญาอุปกรณ์ของสัญญาจ้างก่อสร้างระหว่างจำเลยกับกรุงเทพมหานคร คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/71/2568>